

Unutucu

ağır aksak düşünüyorum
gözlerim kendime kapalı
bir açıyorum: dünya
eşyaların yüküyle
yaralı.

bir kapatıyorum:
soğuk soğuyor
bulutlar toplanıyor
deniz konuşmaya başlıyor
yalnızlıkla unutuyorum.

evrenler kadar siyah bir şapkanın altında
yaşamın dünyalarının içinden geçmiş
iki siyah gözün bakışları
gerçeklerle sikkim:

imgenin yuvasıyla
sayıların hesabıyla
kapıların eviyle
yelkovanın saatiyle
desenlerin halısıyla
bulutların gökyüzüyle
kelimelerin kitabıyla,

düşünmeyi düşünüyorum.

hızlı hızlı bakıyorum
gözlerim açık insanlık yok
güzel boşluk sınırsız zihin
hızlı hızlı bekliyorum:

toz kadar sessiz
zerre gibi öz
yüksüz bir yaprak
ince bir toprak
görüyorum,

unutmayı unutuyorum.

Zafer Yalçınpınar
Ocak 2017